

NÓGRÁDI LAPOK ES HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egyre évre 6 ft. Fél évre 3 ft. Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Egyre évre ár: 12 krajczár.

Előfizethető csupán a kiadóhivatalban felírt B-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére s a nyilttérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: három hasábos petítor 5 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan csökkenthetők.

Díjleg minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilttér garmond sor: 20 kr.

A Millenium!

Az ezredéves nemzeti ünnep tervezésére Nagybármegye által kiküldött bizottság elnöke, a vármegyei alispán úr közölve a felhívással is Pinter Sándor bizottsági tag kezdeményező munkáját, ennek tanulmányozása és esetleg arra nézve teendő javaslatok végett, hater vagyok megjegyezni, hogy részéről f. évi január 18-án, majd pótlólag január 31-iken szintén beadtam ide vonatkozó irasba foglalt nevezetemet; s minthogy azóta a főváros kebelében levő országos bizottság is adott már magáról eljött, a nélkül azonban, hogy tüztesen kidolgozott programot is hozott volna a közönség tudomására, s így mintán a vidékről jövő tervezések eszméinek részben legalább bevalandó észszerű-volta szintén nincs kizárva, engedje meg Szerkesztő úr, hogy, a mint már fennebb jelzem az ünnep bizottsághoz benyújtott indítványaimat, a vármegyei közönség szíves tudomására addig is nyilvánosságra hozzam, míg az alispán úr által a tárgyban össze hívandó bizottsági tagoknak alkalmuk leendő nevéiket, netalán a közönségtől nyert némely észszerű eszmekapcsolásban is, bővebben kifejtjenek. Indítványaim tehát, betérjesztett nevezeteimet következőkben tartalmazom, és pedig I. A

f. évi január 18-ikáról kelt beadványom szövegéből a.) a király az országgyűlést a királyasszony és trónörökös, valamint az ország föneltségét és a parlament tagjai jelenlétében megnyitja és bezárja;

b.) a főrendiház elnöke a nemzet-könyvét, 2 példányban bemutatja, mely tartalmazni fogja az ünnep ezelőjének eseményeinek avatott ösmertetése mellett úgy a felsége a király és királyné, valamint az azon időszerű miniszterek, s a főrendi és képviselőház összes egyházi és világi állású tagjainak színezett fényképeit, hivatalos díszlányokból; színezve azért, hogy ex századok multával is ethnografiai tanulmány tárgyaul szolgálhasson;

c.) különféle emlékérmék kiosztása;

d.) az ünnepelés estéin minden magyar nyelvű színházban fényes előadás; napközben a nemzetközi kiállítás látogatása sat. — Ezekhez pótheadványomban meg a következő szertartásos események végzésére, és emlékszerű művekre kívántam a figyelmet irányítani n. m. II.

aa.) bemutatja (a parlament elnöke) az új polgári magyar törvénykönyvet, (mint elsőrendű szellemi szükségletet). Ez után jönnek az emlékszerű művek, és pedig:

bb.) a magyar parlament új palotája Munkácsynak a befoglalás tényét ábrázoló nagy festményével.

cc.) a királyi új várak Budán, a kettős főváros többi összes közeli monumentális épületeivel, s kiváltképp a Károly-laktanya helyére tervezett új városzával

dd.) a restaurált Mátyástemplom, és a Gellérthegyen, a citadella helyén épülő nemzeti Pantheon (vagy országos Csillagász-torony

ee.) a lipótvárosi Bazilika, s ennek egyidejűleg történendő felszentelése

ff.) a főváros vízvezetéke, csatornázottsága és villamvilágítása

gg.) a nagy magyar színház; s a fővárost összekötő dunai vasútdak

hh.) a magyar fegyvergyár és magyar katonaintézet

ii.) kimutatása a magyar sz. Korona országában legutóbb összeírt összes lakók lélekszámának, a magyar nyelvet beszélők megjelölésével s a fővárosnak egy évszázad óta történt gyarapodásával

kk.) a Vaskapuszka szétválásának és a hazai kárteknő folyamok megfékezésének végrehajtott ténye

ll.) Nemzetközi Világkiállításunk mindenki által megtekinthető vívmányai a tudomány, művészet, ipar és humanizmus terén, a bazi állatokra is kiterjedő védelmezésekkel.

mm.) A finnei tengerpart és város felvirágzása a magyar kormányzat alatt

nn.) a király megnyitó beszéde előhangjainak megörökítése. Edison találmánya útján, oly határozattal, hogy a lezárt hangokat csak egy újabb évezred (vagy esetleg minden egyes század) befolyásával legyen szabad ismét hallhatóvá tenni. Ugyanekkor hasonló módon megörökítése a királyasszony és trónörökös hangjainak egy rövid mondattal (például: Isten áld meg a magyart!) — Mit nem adnánk most, ha Arpádnak vagy a kurtos Lehelnek ezer év előtti élő hangjait volna alkalmunk hallani! —

Ugy hiszem hogy ily alkotások és tények bemutatásával bizvást léphetünk át egy még szebb jövő reményében a közelebbi új évezredbe.

Pajor István.

Balassa-Gyarmat város társadalmi állapotáról.

Balassa-Gyarmat város társadalmi állapota beteg... Kimondom e szót, mert arra, mint e városnak tíz év óta hű polgára, ki annak érdekeit megvédeni, és társadalmi állapotának fokozott süllyedését — tehetségem szerint megakadályozni — kötelességemnek tartom, magamat jogosultnak érzem; de kimondom e szót önzésből, saját érdekemben is, ki a sors és viszonyok hatalmával fogva polgártársaimmal itt együtt élni és halni kényszerülve vagyok, hogy elhaladott koromat tekintve, netán hátralevő napjaimat kellemessé tehessem.

Városunk társadalmi életében néhány év óta oly betegség tünetek mutatkoznak, melyek a közügyekre, és a társadalmi élet minden üdvös mozzanataira nyomasztólag hatnak. Vagyis városunkban sokszor nem történik az, minek történnie kellene, de gyakrabban történik az, minek történnie nem kellett volna. A nem történeteket idővel pótolni lehet, de a történetek által netán ejtett sebeket és sérüléseket meggyógyítani lehet ugyan, azonban felelni vajmi nehéz.

Kérdhetné valaki: hogy mit akarhat a jó Sándor bácsi utóérni, ily általános phrázisokkal? Nem phrázis ez édes barátim! hanem a valóságos feunálló tényekre hivatkozással, rá akarok mutatni azon bajokra, melyek városunkban megakadályozzák — egy a haza és a feleba-

TÁRCZA.

Margitka emléke.

I.
En tudom csak, mily nagy bánat
Erte azt a kicsiny lányt,
Honnán fogad, jaj! kivitték
Temetőbe meggyedüknek.

Négy sírhalmot egymás mellett
Melyik vaj! most a kesyveseb?
Ezen szívünk nem töltözik
Oh, de szemünk könnyben azik.

II.
En tudom csak, hogy fehéredt
Edes anyánk nemmit vesztett,
Mikor sírva kikísértünk
Temetőbe jó testvérünk.

Kis családunk sok, sok gondja
Milyen szépen volt megoldva:
Áldott szívvel melegeivel
Nagyobb részt Te vedd el.

A te kezét anyánk kére
Volt, a mit lám évezte,
Te voltál a legjobb lány,
De meg is volt Velel áldva.

III.
Most is halom: Margit, Margit!
Jo leányom, mert hagytál itt!
Mét hagytál itt szegény apát
Testvéreid, edes anyád?

Most is látom, hogy ne látnam
Oh! felel a róza-párnán
Szédel arczán egy baka,
Te a lelke... Főnn az égbe!

IV.
Szép tavasz volt, jaj! de nekünk
Jobb lett volna meg nem érniük
Azt a napot, azt az évet,
Mikor a sírt Rad-Mánytálak.

Mikor előt a pillanat
Hogy ott hagytuk a föld alatt
Mindörökre... mindörökre!
Oh, ez szívünk összetörté!

Királyi Béla.

Tollrajzok életéből.

Pajor István.

Korona kis város lévén ahoz, hogy minden egyes iparág külön eszközpontot nyerhetett volna, eunel fogva egy-egy eszközvetkezthe több iparág szakemberei is egyesültek; így a lakatosok, kovácsok, kolompárosok, a ktkhez később és kivételképen a városban levő egyetlen orás is csatlakozott. A ezermesterválasztás évenként történve, az minden alkalommal egy kis mozgalommal járt, a mit ismét mindannyiszor egy-egy nagy „lakozás” követett. Minthogy pedig a ezermesteri tisztre az én házigazdám idős Lichardusz Samuel úr tartatott legérdemesebbnek, több éven keresztül már tényleg is ő lett megválasztva; a miben bízhatóság azon körülmény tudata is szerepelt, hogy Licharduszné meg a legjobb szakácsnőnek, a legzöltebbben főző szakértőnek ösmertetett el az iparosok osztályából az egész városban. Volt is ilyenkor aztan nagy muri és gandum, a midőn a különböző iparágak képviselői és ezek érdemesebb segédei számszerint mintegy 18–20-an a Licharduszek tágas szobájában összegyűlve, eleinte csak eszdelesen fogyasztották a jobb-nál jobb hórporit és rágni valót; mikor azonban a gyomor első igényei már kielégítve voltak, s a közröl-közre járó kanos tartalma a couvívákat mind bátrabakká tevő, egyszerre csak fölemelkedett a sorból a nagybajuszú orásmester „Alexander Kuchlmeister”, a kit a korponaiak csaknem imádtak, mind rendkívül nagy magyaros bajsa, mind és feleg a miatt, mert ő nagyon is német neve daczára (a la „Brausewetter”) Szegedről ide költözött igazi és valódi magyar volt; s mert a korponaiak, habár idők folyomán, mind fennebb emlitve len, eltörsödtek, de bár minden magyar ember olyan „tót” érzelmű volna mint ok, a kik annyira rajongtak a magyarsáért, hogy ha egy-egy alsóbb rendű magyar csak véletlenül vetődött is közbük, ezt ők már legkedvesebb atyjokkául tekintették, és e sz. „ahor” (magyar) az ő fulókben a leghajósabb zeneként hangzott. Ha ekkor Korpona magyar oskola van, egy évtized alatt a város összes népessége magyarra lett volna. Azonban habár Korpona polgárai a magyar nyelvet nem bírták is, fentartották azért a nemzeti elcsületet, és mert a nép mindket neme deli és jól megtermett vala, a fésztes magyar nadrág és kardorvny-eszima, az ezüst gombos mellény és színtily nagyobb

gombú rövid kékosztó-kabát, az ehez való kerekalappal valamint a lányoknak a bársöny fűző, s szintén rövidke derekig érő posztókabátka, a széles perkal vagy selem szoknya, a takaros kis eszima és díszesen ektett, a főt diademként körülfogó parfa és uem (mint más tót vidékeken most is viselik, kúrtó alakú ormóttan magas fejtakaró) oly comme il faut kinézet adtak, a minel esinosabb és izletesebb nem is kívánható; míg a városnak az érdőségekben szetszórva levő tanyái és szállásairól vasárnaponként a templomba lejövő s termetnagyságra egy-egy férfi magasságával vetekező pásztornák, az ő ömáguk által szőtt, font és varrott római tunikaszern, egész a bokáig lenyuló hófehér talarmezükben, s a fejük tetején levő, fésű helyett szolgáló, de a többi öltözethez hasonló fehér lepellel leborított kitéáikkal valóban imponans, az ókori világba visszavezető látványt nyújtottak; — megjegyezve, hogy az érdemesebb és vagyonosabb polgárok, mint például a gazdag Selteneich mészáros és Filadelfi kolompáros-mesterek kabátjai nemcsak ezüst gombokkal, de nagy és vastag ezüst láncokkal is elvalának látva. A modernebb technikát képviselő kézművesek azonban, s különösen az óras és a mulakatos, természetesen, ünnepesek alkalmával, civil salondöltözetet (kaputot, frakkot, cilindert és pantalon) viselőnek; sőt Alexander Kuchlmeister, a ki imponáló staturájához még akarathatn nagyon racsolt is, úgy, hogy a saját nevét az abban levő két r. miatt nem bírta kellő ropogós-sággal kimondani, — ugysis mint a helybeli cath. torony-óra hivatalos dirigense és reparatora, az ezzel kapcsolatos nagyobb tekintély okaért, még sárga keztyűt is huott a kezére. S minthogy az ünnep elorolt mindenféle előnyöknel fogva, ő volt a társaság első tekintélye, kihez a többiek, kivált már ugy felig fordó alatt-létükben csak a legnagyobb devotio érzelmeivel tekintettek föl, ő mondom, felállván, indítványt tett azének megkezdésére, a melyet mindjárt egy általa improvizált verssorral ő maga intonált, a többiek pedig a legnagyobb élvezettel karban folytatták; és minthogy minden egyes strofa után egy-egy pohár bornak a kiürítése törvényeire emelt szokássá vált, természetes, hogy a karenek kiaradó hangjai is mindegre harsogóbbak és borizelőbbek lettek. Ezen móda pedig kizárólag magyar volt, és tulajdonképen két külön darabból volt összerakoztatva, t. i. ebből: „Ha a pohár hujdosik, éljen a barátság; kérről kére adassék, éljen a barátság”, — de ehez aztan a repertoire fogynékos tel-

ati szeretet által sugalmazott áldozat kész közérzű-
letek kifejlését. Hol pedig hiányzik a közérzet, ott
annak helyébe lép, a minden áldozat törekvést megőző
kärhözatos közöny. Hogy pedig városunkban nincs
meg a kellőképen kifejllett közérzet, de hogy e helyett
annál több a közöny, az öné szűkbevlőse s a dissoluti-
onális elemek visszatartó sertő nyilvánulása, annak ke-
serves hatását naponta tapasztalhatjuk.

Tényekre hivatkozással akarom bebizonyítani azt, hogy
városunk ezen szamitalan ellenséges indulatú clique-ke
szétszaggatott társadalmában, minden humanistikuss
jótékonyezelu — környűvlődes intézmény hajótörést
szennved

Tartsunk egy kis szemlét.

Előre becsátom, hogy városunkban — minden tár-
sadalmi mozzanat — mondjuk mulatság — legyen az
bár jótékonyezelu a zárkőrűség jellegűt viseli magán.
Ezen zárkőrű mulatságok, bálók, estélyek ismeretese-
k előttünk. Csak azt nem tudjuk megkülönböztetni valjón
ezen mulatságok a divat nagy nemelyek részéről a vis-
szatartás szűlemenyei-e? Azon elkoptatott szokás mondas
szerint: ha te vered az en zsidómat, en is verem a tiedet.
Megtörténik néha az is, hogy mind a ketten együttesen
verik meg zsidójukat, vagy a zsidó veri meg őket. Ok
lássák, nekünk mindegy! Az én szerény foglalatim sze-
rint a magány mulatságoknál igazoltnak találok a zár-
kőrűséget, mert senki sem kényszeríthető arra, hogy oly-
nokot hívjon meg magához, kikkel nem rokonszenvez;
de nem tartom helyesnek, hogy a jótékonyezelu köz-
mulságokból kizárassanak oly tisztességes egyéneket, kik
nem tartoznak — a mulatságot rendező clique tagjai
közé; mert az ilyen aristokratikus bűz mulatságok által
nemcsak hogy nem erősödik, de ellenkezőleg, meglazul
a polgárok közötti jó egyetértés, de egyszersmind a jö-
tékonyezelu tetemes anyagi haszontól fosztatik meg.

Azt hiszi Sándor bácsi — mondhatni valaki, —
hogy nem látjuk hova ezeloz? Tan bizony a culturált
érti? Ha tudja a kérdő, fordítsa jövőben hasznára!

Van városunkban egy túzóltó, két dal, egy műked-
velő egylet, és volt egy torna egylet is, mely azonban
úgy látszik már kiszűnvedett; mint valószínűleg kizűn-
vedend a két dalegylet a műkedvelő társulattal együtt,
mert elsőpri azt a földszínéről azon veszedelmes helyi
járvány, melyet feljebb diplomatikus nyelven közöny
név alatt volt szerencsém bemutatni a tisztelt közön-
ségnek.

Van két művelődési és szórakozás helyünk, illetve
egyesületünk, a Casino és a Nép kör címe alatt; világos
jelöl annak, hogy b-gyarmaton mily nagy azoknak a
számuk kik meg nem értik, de nem is akarják megérteni
egymást, hogy a különböző érdekű clique-khez tartozó
egyéneket elkérülhessék az érintkezést azokkal, kik az egyen-
lőségi fogalmaknak b-gyarmati bal interpretációja, mint
egyöré nem tartoznak. O tizenkilenczedik század szelleme
hol vagy?

Hirdik, hogy a Casino választmánya kedvezőtlen
anyagi helyzetében megelhetési módul a tagdíjaknak 8
frtot 12 frtra leendő emelését ajánlja a közgyűlésnek.
Sok szerencsét kívánunk azon iperesz vállalkozóknak, kik
az eddig élvezett kényelemért — a nagy költséggel be-
szerzett, de már is megvetemedett repedezett kártyázó
asztalokért, a rossz kopott tekeasztalokért, és a menydör-
géshez hasonló robajjal guruló ide s tova kalinbázó csorba
golyók által nevezhető mulatságot, az úgy iránti buzgó-
sághól vagy elfoglaltsághól a magasabb tagdíj fizetésre
magokat lekötölezendik. En részemről nem kérek belőle!
Előbb jeleztem, hogy városunkban uralkodó szám-

talán Clique-ek egymást nullifikáló befolyásu lehetetlenne
teszi a polgárokak tömörülését, és megteremt a közgyűvek
és társadalom teren a mindent magán karhözatos kö-
zönýt

Vessünk egy futó pillantást ezen ügyre.

Van városunkban többféle vallás felekezeti clique.
Nevetesen: papista, lutheranus, kalvinisaa, rász és zsidó
clique. A 19-ik század szellemének szegyenere legyen
mondva, hogy ezen felekezetek meg most sem értik egy-
mást és nem képesek felemelkedni a felvilágosodás azon
színvonalára, mely a társadalmi teren a bekes együt-
elést és együttes működés akaratát biztosíthatna.

Ide sorozhatók a közigazgatási, bírósági, pénzügyi
tisztviselők különvált clique-jei.

Nunc venio ad virum fortissimum, vagy is most
jövök rá a bakjára!

Ez a b-gyarmati aristokraták clique-je.

Hogy ezen jó urak, mily jegen vagy alapon sze-
etik magokat aristokratáknak tartani, azt valóban megta-
tarozni nem tudom. Nem is lehet e tárgyhöz nemely
személyes ambíziók megsejtése nélkül bővebben hozzá
szólni, mi nekem nem szokasom. Azonban öszintén ki-
mondom, és óvast teszek, az e ezimen, a polgárok egyet-
értését megrázó tüntetések ellen! Valent quantum va-
lere potest! Fogadják el tőlem azon jó akaratú tanácsot,
hogy a rangjuk vagy hivatalos állásuk; születésük eset-
leg kedvező anyagi helyzetükkel fogva, a modern aris-
tokracia közé sorozható egyéneknek nem illik kirívó,
netán pófeszkedő modorban erőztetni fennsőbbiségüket a
szerintök alsóbb rendű polgárokkal.

Városunkban lábra kapott nagy hibául tekintem azt,
hogy itt minden új — mondjuk jovevény embert, nagy
embernek tekintve felkarolnak, a nélkül, hogy előbb ér-
dekeit — tehetségeit — vagy más netán szép találd-
nait megismerni törekednének; s ezek kedvezőtli elhanna-
gollják régi kipróbált jó embereiket s ez által ezek lel-
kében a társadalmi ügyek iránt ellátsultságot és a közöny
bizonyos nemet idézik elő.

Hiba az, hogy városunkban, az egész világban divó
anyagiság cultusa, a szellemi értékek rovására, annyira el-
lepte az embereket, hogy az emberek értékeit az anyagi-
ság szempontjából mérlegelve, a szegény embert a zorus-
hoz hasonlónak tartják, mely szerintök csakis akkor kép-
visel bizonyos értéket, ha az illető a kilencz szám közül
egyet tehet a zorus elébe.

Es ezzel a hely szűke miatt felbe szakítom érte-
kezésemet, örömmre szolgálnd, ha annak némi sikere
lesz. Dixi et salvavi animam meam!

Török Sándor.

A balassa-gyarmati takarékpénztár közgyűlése.

(Febr. 15.)

Kévs pénztintézet van a vidéken, mely oly fontos
szerepet töltene be hitelviszonyainkban, mint a b-gyar-
mati takarékpénztár, melyet a közönség találón nagy
takarékpénztárnak nevezett el. Szontagh Pál ur
ő exzellenciája, mint a takarékpénztár elnöke, rendszeren
azzal kezdi szavait e részvenytársaság közgyűlésein, hogy
örömmel vesz részt ezen intézet gyűlésein, mert figye-
lemmel kísérvén ezen intézet böieső korától mai megiz-
mosodott állapotáig, azt tapasztalta, hogy ezen intézet
áldásos működést fejtett és fejt ki a közönség érdekében,
dolgoit rendszeren és realisan viszi, a közönség nyugodtan
helyezheti itt el pénzeit, — a hitelle szorulókkal szem-
ben az eljárás méltányos, Szontagh ur kritikája pénzügyi
tekintetben igen fontos, azt bárki is aláírhatja, mert az
őreg ur a Zzedényiek iskolájából került ki, parlamenti
működése is, mint a parlamenti pénzügyi bizottságok
elnökei, — a pénzügyek realis vezetésében kulminált.

A b-gyarmati takarékpénztár érdemes elnökének
ezen meggyőződésen alapuló kritikáját a közönség meg-
nyugvással veheti, mert azok nem pusztá szavak, hanem
számokon alapuló tételek, melyek minden beszélőnél
szébben ragyognak és a takarékpénztár virágzó állapotát,
s gazdaság ipar és kereskedelmi viszonyainkra jótékonyan
ható működését fényesen dokumentálják.

A takarékpénztárnak 1890. évi forgalma volt
3,295,495 ft 49 kr, melyhez hozzáadva a száráki fiók
egylet 939,129 ft 50 kr. forgalmát, az összforgalom
kelt: 4,234,624 ft 99 krt vagyis jóval meghaladta a
nagy milliót. — A mérleg szerint van az intézetnek
jelzálog kölcsöne: 877,496 ft 34 kr, váltó kölcsöne:
687,470 ft 14 kr. Alap, tartalék, értékpapir, fedezeti
külön tartalék és nyugdíj tőkeje összesen: 177,765 ft
02 kr; ingatlanú értéke: 63,778 ft 46 kr. Ezen forga-
lom mellett az anyá és fiók intézet tisztá ávereménye:
26,073 ft 63 kr, melyből a tisztelt diákok bevon-
összegek és a vasutakra előlegesen számított 5000 ft
levonása után a 300 részvényre 12000 ft osztatik ki,
s így egy-egy részvény után 40 ft osztalek esik. — A
200 ft nevértékű részvények mostani árfolyama 700 — 750
ft közt váltakozik.

A közgyűlést nm. Szontagh Pál elnök ur megnyit-
ván, a határozatképesség konstátálása után az igazgató-
sági és felügyelői jelentések felolvastattak. A száma-
dások és vagyonmérleg minden megjegyzés nélkül
elfogadtattak. Az igazgatóság által eszközölt építkezések
jóváhagyattak.

Ezek után — a 3 évi mandatum lejártával — a
választásokra került a sor. A beadott szavazatlapok sze-
rint elnöknek egyhangulag megválasztott Szontagh
Pál, másodelnöknek: gr. Degenfeld Lajos, helyettes
elnöknek: Laszkáry Gyula.

Igazgatónak egyhangulag: Vannay Ignác az
intézet eddigi fardadhatlan ügybuzgó igazgatója, ki az
intézet érdekéit a legbővebben és legpontosabban szolgálja.

Aligazgatóknak: Aminger László és a száráki
fiókintézethez egyhangulag: Ondrejovich László.

Igazgató-sági tagoknak: 1. gr. Feledy Ferenc
212; 2.) Hende Gyula 199; 3.) Hottovinyerky Ká-
roly 190; 4.) Felsenburg Tivadar 182; 5.) Gazdár
Lajos 172; 6.) Cserevnyák György (új tag) 167; 7.)
dr. Bogdán Mihály (új tag) 120; és 8.) Gröppbaum
Jakab 120 szavazattal. Pottagok lettek Elfer Ede és
Baintner Arnold.

Felügyelő bizottsági tagoknak: 1.) Földel
Károly 200; 2.) Tomeske Nándor 190; dr. Gera
Mór 170 szavazattal; pottagoknak Kossarcsky Imre
és Szilágyi Mór. (A felügyelő bizottság elnöke lett Föl-
del Károly ur.)

Jegyzőkönyvi elismertes szavaztatott Szontagh Pál
ur ő nagyméltóságának és gr. Degenfeld Lajos emélté-
ségának, mit Szontagh Pál gr. Degenfeld Lajos nevében
is szép beszéddel megköszönt. — A fentjes eredményekért
szinten jegyzőkönyvi köszönetet mondott a közgyűlés az
igazgatóságának, különösen annak igazgatója: Vannay Ig-
nác urnak, továbbá Aminger László aligazgatójának és Ková-
Tivadar intézeti ügyésznek, valamint a száráki fiók intézet
igazgatóságának is.

Végül a közgyűlés Elhenniczky Floris volt könyvelő-
jének, akit 24 évi hű és pontos szolgálat után évi 1200
fttal nyugdíjazott. Szontagh Pál elnök ur nagyméltó-
ságának tapintatos indítványa folytán — az elbocsátott
derek tisztviselő érdemeinek elismerésül — 300 ft
tisztelő-díjat szavazott meg.

8-Tarján, febr. 14.

Salgó-Tarján f. hó 7-en igazán fejes ünnepélynek
volt színhelye, ugyanis a község igen tisztelt és nagyra-
becsült képviselő-testülete már előzőleg határozatilag ki-
mondotta, hogy a vármegye érdekében dús alispán a
által Salgó-Tarjánban engedélyezett, megyei jegyző e-
közgyűző egylet évi közgyűlésen megjelölt jegyző kart
nemcsak erkölcsi támogatásban részesíteni, de anyagilag
is támogatni keves kötelességének tartja; s ezen hata-
rozat végrehajtására saját kebeléből egy 20 tagú bizott-
ságot küldött be, mely bizottság feladatának — mint az
az alábbiakból is kitűnik — fevéssen megelégt, s oldado
fardaltságukat meg fényesebb siker koronázza. A kérdéses
napon már kora reggel az ünnepélyt, Salgó-Tarján nagy
község díszes épületére kitzótt nemzeti zászló vigan en-
gedelvez hirdette, s a kíváncsi közönség nagy érdeklődé-
sel körözgette annak jelentőségét, midőn 9 óra tájban
az érkező fogatok berobogtak a szívesen látott vendége-
kel, s a közgyűlés pontban 10 órakor, Plachy József já-
rási főszolgabíró — mint az ezen alkalomra kiküldött
megyei biztos — és Draskóczy Ede egyleti elnök urak
által megnyitattott; az elnöki megnyitó beszéd elhang-
zása után Plachy József járási főszolgabíró ur állott fel,
s a mala megszokott ékes szöveggel bejelentően kiküldet-
tése ezeljárt, örömet fejezte ki a felett, hogy őt érte a
megtisztelő kiküldetés, ugyanígy: szerencsésnek érzem
magamat, hogy a jegyző kar, az özegek, árva és a
már munkakeptelen jegyzők istapolasát tárgyzó, áldoz
és jótékonyaság ezelő határozatok hozatalánál személye-
sen részt vehetek, melyet különben is mindig méltán olva
szívenem hordok.

Megható momentum következett ez után, midőn
Kovács József érdemeiben megászult községi bíró, a kép-
viselő testület megbízásából a jegyző kart egy igazán
erzelkeny és szívvelyes „Isten hozta”-val kezdett beszéd-
del üdvözölte, kimondhatatlanul azt, hogy azon napon
Salgó-Tarján nagyközség ünnepet ül, midőn szerencsés
lehet a közgyűlés, és az özekeit fdiak között színről
szíre láthatni, s öket utókölni.

A közgyűlés — tárgyait e helyütt nem említve —
peldás rendben és esendben folyt le; de annál záposabb
volt a vasvári Casino termében rendezett díszesbél,
melyet a képviselő testület vendégszeretettől, saját köl-
tségen rendezett, hol is a házigazda szerepét Szahárdi Odon
ur ömagysága, közgyűlése — hallhatatlan érdemeit
szerzett — veterán hajnoka vette át, s kedves modorá-
val mindannyi megjelent vendéget lekötölte, mert mind-
egyikekhez volt egy-egy nyájas szava, mely által az egész
testület egy esalibb képet állott magára. A harmadik
fogasul felállott az elnök, s ő felsége hű szeretett ki-
rályunk nevet említve, mintegy varázsszövegre az egész
társaság felugrott székeiről s állva hallgatta végig a sten-
toni hangon elmondott s a királyi család egészségére ün-
nított áldomást, ezután a tavalybél fi és alispán urak egá-
seregre ártettek poharat, kiknek egyidejűleg üdvözölő táv-
írat menesztetett; a melyet az alispán ur Plachy József
ur, főszolgabíróhoz intézett táviratban szívvelyesen meg-
köszönt. Ezen szívvelyes toasztban állott kifejezést Jóna-
Antal — a vasvár igazgatóságának képviselőtében meg-
jelent — gyári gondnok ur a gyár vendégszeretetének;
üdvözölve ugyanis a közigazgatás képviselő vendégeket,
ugyanígy: a királem egy és ugyanígy, míg mi az ipar
teren igyekedünk édes hazánknak jó bűnévet a kalföldán
is megállapítani, bűnt azt fejtegetni s az ipart a népét
megköltöztetni, addig önök azt támogatni vannak hivatra
stb. Eután Szontagh Antal szolgabíró ur állott fel és
egy sikerült s minden tekintetben kifogástalan toasztban
eltette Salgó-Tarján nagyközség képviselő testületét, mely
ily kedves s maradó emléket napot szerzett a jelen-
völtaiknak; poharat emeltek még: Papp János, Draskóczy
Samuel, Borhy József és Foglár Géza. — míg végig 1
óra felé a társaság összes tagjai Harbely Lajos gyár-
igazgató ur szíves ajánlata és kelendősi midőtt a nagy
terjedelmű vasvárat fardalták megtekinteni, hol bizony
nem egy meglepetésben reménykedni látsz vendégeket.

De végre is a nap kedvelően eltelt, és én elmon-
dattam azt, a minék szemtanúja voltam, bár nem tudom
ki ezelő — mert én kérem hű referensnek szűgében
be, az a tudndoképen felhalmozott, méltóság felhalmoz-
magyarálatu a valószínűsá híven elgötykázta. A hál a
országos jegyző árókat jártat fardaltatott a bánya és
loma dísztermében; fél 9 órakor a bál teremében má,
sokm összegyűlvő valakire vanul látszóttak, midőn egy

tánál fogva közvetlenül odaesotolták ezt a másikat: „hej
bunda a bunda, mégis bunda a bunda . . .” (repete). Midőn
pedig ez a nótárez már egyszer elharsogott, akkor
egy másik variáns állott be, mely az — elecséklősek ked-
vező alkalmat nyújtott az ő leleményessége és genialis
eszembőségének megbámultatására, s a mely tisztesség és
dicsőség, mint már említém, elsősorban Kuchmeister
Alexandert illette. Az ilyen bevezető-ének-intonatiók pedi-
g kizárólag az összevissza forgatott és gyalázott szegény
bunda minőségének élezes, illusztrálására szolgáltak, ilyen-
formán: „Ha rongyos is az én bundám, vagy ha melyos
is az én bundám azt, mire a choruz ezzel felett: „mégis bunda
a bunda, hej bunda a bunda”, (repete.) mindaddig, míg
az előbbuzó Minnesänger egész készlete kifogyván, a tár-
saság hosszúsáru pipákra gyújtott, s oly füstöt és zsvajt
csinált, hogy ebben se látni, se hallani többé semmit
sem lehetett. Itt azonban nem szabad megtelekednem
az ebéd egyik legkimagaslóbb mozzanatáról, a mely a
háziasszony és két kisasszonyának a szónokok egyike
által történt felköszöntése, és a „minden várakozást felül-
muló” gazdag ebédnek az egyik történet felmagasztalásá-
ból állott, megérintve finoman, hogy még a delikát pa-
czalnak se volt semmi legkisebb nemtelző illata tap-
asztalható, a mi csakugyan kivételes ritkaságnak volt
tekintendő. De nemcsak a mama, hanem a két úg-
leányzó Terka és Anka is ugyancsak kikapták a dicsé-
rethől a magok porcióját, a mi ellen természetesen az-
tán mindahárman fülök hegyéig elpirulva egész szerény-
séggel tiltakozának. A két nővére vonatkozólag meg kell
jegyezmem, hogy Terka, kissé hirtelen természete mel-
lett gangosabb és bolykebb, egyszersmind pedig öltöze-
kében is megválasztóbb lévén, pár év múlva egy Libe-
rtiny nevű korponai ügyvédhez ment férjhez, míg az
öröngét a nehezebb munkában találó, és hetköznapokon
egész falusiasan öltözködő, egyszerű Anka, Sinkovits
Sámuel b-gyarmati derek polgár szijgyártó-mester
s ez időszertinti városi helyettes bíróak lett a nevére, a ki-
vel azóta is, talán már felszáradott meghaladó tartamon
át, esendő megelégedett családi életet él.

(Folyt. köv.)

szerre raj támad, itt jött itt jött! Ki jön? kerdik a kivánsiak. — hát a halálva, mondják többen: s csakugyan a sejtelen valóság lett, s a bá és az ifjú halála főnyes rózsaszín selyem fölöttében Szentágh Antalné ünnegysége személyében, Szilafdy Odón úr karján — a hárszaga „Rikóczy induló” zeneje mellett lepett: a bali terembe, s több rózsás arzu barátja által kísérve az emelvényre lepett, honnan a tisztelgők rövid fogadása és a jegyző kar nevében. Papp János, szolgatartó jegyző által — átnyújtott gyönyörű bali eszék aratvetele után, megadta a jeltá-ésárlásra: megindult a fekete trakkos hadsereg, s már ezen első momentumból is látni lehetett a bál sikerét, mely csakugyan varakozson felül volt; mert nem csak a messze vidék volt szép számmal képviselve, de emelte a bál fényt a megjelent notabilitások között: gróf Gyürky Abraham excellenciája, Székely Ferencz, Beniczky Árpád és Szadoszky József országgyűlési képviselő urak Szilafdy Odón reneszé bizottsági elnök és hűv gazda társaságában, kik nem kimeltek a faradtságot, a nemes ezeli bál sikerét, szíves megjelenésükkel biztosított.

A vígan lejtő holgykoszorúból, a következőket volt alkalommal ellenni: Auerhammer Vilma, Buday Nellike (Balassa-Gyarmati), Csathó Anna (János), Dobósi Eteleka, György Ilona, Hegner Vilma, Kunkó Ilona (Budapest), Lengyel Erzsike, Piroška (Tótmarekhar), Mátinszky Ida és Etel, Nagy Anikó (P.-Szt. János), Oláh Ilona és Róza, Plachy Henka (Jóbbágy), Plachy Mariska (B.-Gyarmati), Plachy Mariska (Lézin), Palatovszky Matild (Sámsonház), Rubint Adél, Szarka Bella, Szgyártó Lenke és Iren (Szakal), Schleicher Emma kisasszonyok; továbbá: Auerhammer Jánosné, Boezsó Danielné, Friedler Arminné, Gerber Frigyesné, György Józsefné, Özy, Herber Gusztávné, Koczery Odónné, Koczery Pistóné, Kovács Balintné, Kun Józsefné, Lallach Gusztávné, Luky Gézné, Özy, Lengyel Jánosné, Löwinger Rezsóné, Markovics Gusztávné, Nagy Eteleka, Oláh Józsefné, Plachy Samuelné, Papp Vinczéné, Papp Jánosné, Pethő Gézné, Rubint Károlyné, Schmidt Józsefné, Szalay Istvánné, Schleicher Emilné, Vajda Ferenczné, Vattay Józsefné és Veres Imrené urak. A négyeseket 40—50 pár táncolt. A tánc mindinkább fokozódó jó kedvvel 7 óráig tartott, midőn a társaság egyik része Özy, Rubint Károlyné ünnegységének vendégszerető hazához ment, a másik része pedig Szentágh Antal ur páratlan házigazdához — az elmaradhatatlan káposzta levest élvezni, s a kedélyes és kedves emlékü mulatságot folytatni. A társaság harmadik része pedig elment aludni.

Referens.

A b.-gyarmati kaszinói mozgalomhoz

A kaszinó mai közgyűlésén előreláthatólag igen heves vitát fog kelteni a választmány ama javaslata, mikép a tagsági díjjal feleltessenek.

Hogy a teherviselés fokozása nem valami kedves dolog, azt nagyon természetesen tudalom; de nem repudialható ez akkor, ha oly körülmények környezetében jelentkeznek, amelyek azt elkerülhetlen szükségge minősítik. S e szempontból tekintve e kérdést, merem állítani, hogy objektív mérlegelésnél a fenforgo viszonyoknak, alig akadhat elfogulatlanul ítélő ember, aki a választmány javaslatát ne helyeselné. Sőt én magam részéről még tovább megyek s azt mondom, ha rosszolni lehet valamit, úgy ez azon közöny ellen fordulhat, a mellyel a választmány eddig nézte az egyet-elsólyens helyzetet s az ezzel szükségképp karöltve járó tengődi vergődést, — a mely minden esetre a kaszinó tekintélyének csak ártalmára volt — a nélkül, hogy módot ajánlott volna, a mely e helyzetből kivézetve az egyensúly helyreállítását lehetségesse tette volna.

Hiszen éppen e zilaft viszonyok növesztettek meg azon apáthiást s mondhatni bizonyos ellenszenvet magokban a tagokban az egyet irányában, a minnek következményeképp jelentkezik, hogy a tervezett tagsági díjjal emelése esetében sokan a kaszinó kötelekeiből kilépni szándékoznak, mivel különben sem létének — egymondják — folytonos sürgősség daczára a kaszinó kebeleiben azon szórakozást és élvezetet s illetve az ezeket nyújtó eszközöket, a melyek joggal követelhetők. Hogy ez utóbbira nézve igazok van, azt elismerem, mert a mely pillanat egy társas kör ezt nem nyújthatja, létezési jogosultságot elvesztette.

Az elégedetlenségre tehát a mit készséggel elismernek ok van; de minnek ok a kilépésre. Egy intézmény megbírálásánál annak elvi értéke s nem a bizonyos körülmények között mutatkozott konkrét kepe veendő számírtékul. S ha vannak hibák, kóros tünetek úgy ezek megszüntetését kell ezébe venni s nem magát, a különben igen üdvös s társadalmi szempontból nagyon fontos intézményt elejteni.

Különben is én a malcontensek eljárásában semmiféle logicit nem látok. Igonyeket tanasztani, javításokat sürgetni s azok beszerzése pedig a módok megtárgyalni, Ez csak nem helyes. Tessek előzetesen a bevetelt fokozni s azután követelni. Ez a rendes út. Ertenem azok magatartását, a kik az emelés ellen vannak, ha a dolog úgy állna, hogy az igazgatóság könnyelműen gazdálkodik s a tevélyegs jövedelmek okszerűtlen felhasználásával felesleges kiadásokat tesz. De éppen ennek ellenkezőjét tapasztaljuk — még a legszükségesebb beszerzéseket sem eszközöl.

Van azonban mégis egy erő s ez mindenesetre diszcutálható jelleggel bír. Egyanis azt lobbanták szemére az igazgatóságnak, hogy nagyon lanchán halítja be a tagsági díjakat. No de vágítunk csak azzáról ezen argumentumunk s ez is refutálódni fog. Tudommal a látralek 200—300 forintot tesz ki, a már hromenusa járt deficit pedig 8000 forint befel után. Ha most már a látralek egy krajczár is befolyának — meg volna-e a fedezet s az általuk is kívánt beszerzésekre az alap?

Hy körülmények között világos, hogy a tagsági díjak felemelése továbbra mar af nem oldható s így tehát a választmány előterjesztése elfogadandó. Viszont azonban

teljes joggal kívánhatjuk, nehogy a teher kizárólag a fizetőkre háruljon, hogy a látralekokra nézve szigorú méltékedések vetessenek tőmagatba.

Mielőtt erre nézve indítványt tennék, el nem hallgathatók egy megjegyzést azok ellen, akik oly rettenetesen dühöngenek a látralekók miatt. En ugyanis alig hiszem, hogy vidéki egyet lenne Magyarországon, a melynek absolute semmi látraleka nem lenne sőt egy gondolom, hogy e körülményre mindenütt számolnak is.

De tegyük mi másképp. Mondjuk ki, hogy látralek nem tarunk s ezt tehetjük is. De mondjuk ki oly alakban, hogy a választmány ezt minden gene nélkül fogadtathassa. Egyanis mondja ki a közgyűlés azt, hogy azok a kik a tagsági díjjal felelően tul nem fizették meg: az egyet által nyújtott előnyökben sem részesülhetnek s ennek ellenőrzése vegett ezek a penztárnok által felelően készitendő kimutatásban kitűggesztendők, a kik azonban egy even tul többszöri figyelmeztetés daczára sem fizetnek, azok kilépettnék tekintendők — tehát nem kizárandók — a látraleka nézve levő követelési jogép-ségben maradása s illetve annak per útján eszközölése érvényesítése mellett.

Ézt ajánlom elfogadásra.

Végezetül azonban meg egy körülményre utalok. Addig, míg egy áll a kérdés, hogy a kaszinó nem volt fenttartható, mivel a jövedelem, a mely leginkább a tagsági díjakból állt elő — elégtelen — azt nem kell resztellenünk. De ha oly fordulatot venne, hogy a kaszinó tagok hiányában feloszlatatnék, ez igen furesa világot vetne társas viszonyainkra.

W.

Ipolysági levél.

Végünnepély.

(X—i) Arra a parányi jegre, mi tel uram jóval-tal az ipolysági sport-kedvelők jegypályáján volt ez ideu, oda világított a lámpák fénye, bevilágítva a síma túkrót. Majd fellebegtak a sötétben rémesen a faklyák s a petroleum-tartók és fényárban uszott az egész környék.

A hangok lobbbanása odaverődött a jegtáblára, visszalövelve a fény sugarat.

Ez alatt vidám, gerle-kaczaj hangzott fel innen is, onnan is: megerkezett a jögesalád.

Igen, nekünk van egy kis társaságunk, melyet nem köt össze egyéb, mint az igaz barátság. Hol részt vesz az egyik, ott elmaradhatlan a másik. Együtt vannak mindenütt mindenkor.

Ebből a kedves kis társasághól alakult a mi jögesaládunk.

Ezzel nem a kora ebédutáni órákban verték fel a homoki hid körülötti eszedet, hanem eljöttek este, mikor kivilágít a hold, szün a szél zúgása, tündéfyben uszik a tájak.

De volt öröm, is mikor egyik másik érkezett. Senki sem bizott oly annyira a mulatság sikerében, hogy egy-egy érkezett ne fogadtak volna szívesen.

Berko Esztár plane úgy fogadták, mint a királynekat szokás. Csak a hárszaga nem szóltak meg, ez hiányzott a fogadtatásból. Mert benne nem csak a jögesalád tagját látták, hanem a budapesti gyögszerész-bál ünnepeit táncosnőjét, ki hogy alig verte le a magáról az út faradtságot, sietett oda a jögesalád barátai körébe.

Jaj nem kis dolog az, Pesten balozni s még annak felébe: ott is az első közt lenni.

De meg tart a korecsolás. Figyelőnként lekötí az élénk kép, mely elénkbe tarul. Gracióz alakok, megannyi jogtűnder sikkik tova, mintha csak szárnyra kelne. Versenynek a nyargaló szellel.

Majd karöltve, majd egyenként folyik a hajsza, itt „ostort” fonnak, ott a „módom” járja; utóbb sorakoznak s elől a „generalis” Zubovich Roman vezeti a „katonasdi”-t.

S mikor véget ér a játék, kezdődik elől: ki-ki a parjával.

De hallga: mi ez? . . . tul a zajon, túl a kacajon, riadalom, onnan a „szerelmek” ligete”-ből gyönged sikoly nő ajkáról felhalmában.

Vissza hamar, siet a fiatalság, korecsolyára kap ki győzi, tulul mindenki a „szerelmek” ligete” felé. Izgatott, kíváncsi megannyi, annig röpül a kis sereg, addig itt a bodé előtt a gardedámok körében megindul a tanakodás.

„Jaj mi is lehetett az.” „Talán biz be tört a jög.” Vagy: „karfiacomodás” s így tovább.

Vegre jön a kis sereg s kacajva jelentik, hogy nem volt egyéb, mint egy gerle par próbálta, miként esk a hideg jögen egy meleg esők a „szerelmek” ligete”-ben.

Jaj csak azt ne kérdjek tőlem, ki korecsolyázik legjobban!

„Nem mintha” nehezemre esnek az ítelet okészen vólnak én ezzel mindjárt) hanem, hogy is mondja a német: „es gruselt mich” ha rágszdelok megint, kinek a nevet kell ide írnom.

Mert rossz ez a világ. Nem észreverték már, hogy én minden alkalommal Kólos likával kezdem a névsort. S kerem minis könnyebb a ráfogatásul. Pedig . . . pedig . . . Isten Isten lelketem nem azért teszem.

De mikor elvetődöm a báltérembe s nezem a csárdástánczókat, leköt gracióz, majd karkias táncza: ha ott ülök a kis elfogadó termében, lebecsöl szeretetre méltósági és ha elvetődöm a jegre, benne látom a jeg-királynét.

Jaj végem van!” kiáltam már s, most ezen nem segít többé korrektúra. Hát hadd menjen; hát hadd tudja meg urbi et orbi, hogy Kólos lka a jogkitalné. Rám pedig hadd dobjon a világ kö helyen — hajat.

De ha én emlitem első helyett nyomban mellette kell említegem Vaskovich Lenket. Sajnos, hogy a harmadik igazi korecsolyázó; az én karecsó alakú hölgyem,

kinek megjelenését annyira eszedem én vártam is: Hellmbacher Mariska (a közkedett: „elnök Mariska”) elmaradt pedig a harmadik díjat — az en specialis elismerésemet — részere tartottam fenn, így nem maradt egyéb hátra, mint hogy ezt a bátorított „on dit” után ítelem oda. De nem ő volt az egyedüli, ki elmaradt. A debutáni sportolók közül hiányzott meg: Fächensvald Loni és Glück Vah.

Ellenben mint a szárny repültek tova a jögen, megannyi tündérekent: Nagy Mariska és Annika, Berko Eszta, Okoliesányi Margit, Dombó Rózi, Kólos Irma, Janisch Oszkárné.

Azt hiszem a végünnepélyről szóló tudósításonkat nem is végezhetnem jobban, mintha ide írtatom ezt a hertzig kis névsort.

Nyílt kérdések, tekintetes Köny Tivadar úrhoz mint a b.-gyarmati iskolások elnökeihez.

1. Van-e tudomása i. sz. elnök úrnak arról, hogy azon polgári iskolai növendékek, kik föl 6 hó 13-ig a második feleli tandíjat le nem fizették, az illető osztály főnök által az iskolából kiutasítottak?

2. Mely törvényben gyökerezik az osztály főnök azon joga, hogy az ilyen növendékeket az iskolából kiutasíthassa?

3. Osztegyeztetethető az ilyen eljárás az iskola jól-fellegott érdekeivel és jó hírnevével?

Egy tanúgybarát.

Hírek és különfélek.

Személyi hírek. Szentágh Pál ur önnagyméltósága febr. hó 15-én B.-gyarmaton volt, hol az aznap tartott takarékpénztári közgyűlésen elnökölt. — Zubovich Fedor vármegyei világhírű fia, ki most Verőceen, a „Migazzi”-tele püpkői kastélyban lakik, febr. hó 14 és 15-én B.-gyarmaton időzött.

Br. Rozner Ervin hontvármegyei főispán, mint értesülünk, egyelőre Selmerzbányán fog lakni, hol részere már nagyobbszerű lakást is találtak.

Arcképek leleplezés. Szentágh Pál ur önnagyméltóságának lapunk mult számában is jelzett arcképet, a b.-gyarmati takarékpénztár marcz. hó 8-án fogja ünnepelesen leleplezni. A leleplezési ünnepelet 80 terítékű tenyes banket fogja követni.

Jeszenszky Sándor a marosvásárhelyi kir. táblához beosztott helyettes kir. főügyész a kolozsvári kir. ítélő táblához neveztetett ki.

Reményi Ede világhírű zeneművészünket Budapest febr. hó 17-én nagy lelkesedéssel fogadták. — A viszontlátás edes örömeinek Reményi Károly városbírák is részese volt, amennyiben testverbátyja meglátogatása vegett a mult heten ifj. Farkas Ferenc vármegyei aljegyző mekaöcsesével Budapest febr. hó 17-én. Reményi városbíró úr tegnap érkezett vissza Budapestről.

Eljegyzés. Magthényi István Versegi földbírtokos s a váci kerület országgyűlési képviselője eljegyezte Tahy Klára kisasszonyt, Tah Lajos ur-i földbírtokos és neje gr. Warthensleben Ilona leányát. — Rosenberg Vilmos a muesini szeszgyár vezetője, eljegyezte Weisz Arankát, Weisz Jónás b.-gyarmati lakos kedves leányát.

Elöléptetés. Gr. Degenfeld Lajos főispán úr 6 méltósága arvaszeki irattárnoknak Hajós Jenő alispáni irnokot léptette elő.

Esküvő. Biszkup Béla az ozdini ág. er. egyház ifjú lelképásztora e hó 4-én tartotta esküvőjét P.-Pelsőczón Kuzma Piroskával, a pelsőczy ág. er. pap kedves leányával. Ez esküvő egész Pelsőcznek ünnepe volt. Az esketési szertartást nt. Moczkoesak János, b.-bányai lelképásztor végezte gyönyörű esketési beszédet intégvén az ifjú párhoz. Nászmagyok voltak Margocsy József lo-szezi és Kliment Lajos korponai papok. Esküvő után kezdődött a nász lakoma, melyen az ifjú parért sok szép tösztot mondtak, melyek közül kivált Csipkay Károly zolyomi alispáné. A táncz reggelig tartott, mikor is megindult a vendégereg. Délre Ozdomba érkezett az új pár és kísérete, hol folytatták a nász mulatságot, melynek régi magyar szokásként harmadik nap este lett vége. (L. V.)

Választás. A b.-gyarmati hebra kadisa nevű izr. egyet elnökül Weisz David, — a hitközség egyik érdemes tagja választatott meg.

A szécsényi tűzoltó egyet zsalajának alapjára Szécsényben az „Újvilág” czimu szállodában marczius hó 7-én táncmulatságot rendeznek.

A uyitra- és hárszgyeai gazdasági egyesületek által évenként rendezni szokott jó híru érsek-újvári nagy lövász a folyó 1891. évben, nem mint hirdette volt marczius 16-án, hanem május hó első-án szünnap debutánján és hétéfő napján fog megtartatni. Ezen határidő, az ez után következő éveknek is egyszer s mindenkorra érvényes. A f. évben május 3-ik és 4-ik napján megtartandó nagy lövász iránt, úgy a tenyesztők mint a kereskedők részéről igen nagy érdeklődés mutatkozik.

Halálozás. Kégl László sziraki ügyvéd, 72 éves korában febr. hó 16-án elhunyt. Kégl a szabadságharcban kapitányi rangot viselt s résztvett a piskii útközetnél. Temetése febr. hó 18-án délelőtt nagy közönség részvete mellett ment végbe.

Személyi ügy. A b.-gyarmati 2-ik csoportbeli képviselő testületi választás ellen Benedek Soma és társai személyi panaszt adtak be. Az igazgató választmány Raintner Arnold főszolgabíró elnöke alatt febr. hó 13-én tárgyalta a panaszos ügyet. Minthogy azonban a felhozott alítások mivel sem voltak igazolva, az igazgató választmány a személyi panaszt szótárból elvetette.

Dr. Diamant D. bécsi fogorvos idén f. hó 15-én városunkban, Fogászati intézmény a „Balassa szállodában” rendezte be Magyarországi körútján hómásk ipolyságról jött, hol mint értesülünk a körömség teljes

